

KIDZSIMA HADZSIME

Víz

Életünk legfőbb irányítója, víz
 a hús csodálatos edénye,
 melybe csak gyönyör hatol
 becéz, anélkül, hogy tudnánk
 mohó csecsszopónak
 anyjából patakzó víz
 mint megszállottan lezúduló hegyi patak,
 melyben az öröm hala úszik
 mellbimbóból szájba szökkenő víz
 melyért mindennél jobban ég a lelkünk sivatag közepén,
 sortűzben, műtőasztalon az étel megtagadásakor
 álmunkban,
 ha nem marad más, mint a süllyedés víz
 az életet felváltó árny hőse,
 melynek ízéről nem beszél senki sem az utolsó percekben
 víz

van-e, kit nem harmatozott be a szerelem?
 Ez óv meg a pusztulástól,
 táplálja az áradó dagályt
 Bizton állítom: szétfoszlik a fajok tarka délibábja,
 ha a tehén ugyanabból a vízből iszik, mint a mérges kígyó,
 s ezután mi isszuk meg a frissenfejt tejet
 Vajon miért nem égeti le a szárazföldet a Nap tüze?
 mangó, szőlő, citrom, ha egy angyal
 érinti e nedűket, felcsap az erjedés
 whisky, vodka, likőr cseppjei
 ó, mitől nem száradnak ki sosem?
 Ki ne félt volna az árvíztől?
 a piszkos holmi úgy felgyülemlik,
 talán már magunk sem látunk,
 megragadnak minket is,
 s a mosóvízzel együtt elfolyunk
 vajon mindezek után a „víz” vagy a „tájkép” szó kapcsán
 elgondolkozott-e az ember

az élet hullámvázáról?
 Életet felváltó árny hőse,
 melynek ízéről senki sem beszél az utolsó percekben
 víz

Amikor itt a szerelem...

Még a fűszálat is szorongatom
 nehogy elhajoljon
 tekintetem reászegezem
 ó csendes szél
 lüktetés – hallgatás
 itt az ízlelés ideje
 virágnylás láttán
 a rágás ideje
 szeretnénk megérinteni egymást
 a tavasz meztelenségével
 a téli szemgödörből
 kiválunk

A szabadságért

Holtrészeg
 ég forgatagában
 tenger forgatagában
 tempózom
 izmaim égnek
 lelkem megnyugszik
 pucér könnyű szellő
 járja át simogatva a bensőm
 ha egyedül szállsz
 ha egyedül alámerülsz
 ha ellenség tör rád
 magadra figyelj

Kidzsima Hadzsime (sz. 1928): költő, elbeszélés- és regényíró, ifjúsági író. Kiotóban született, de egyetemi éveit a híres Tokiói Egyetemen töltötte, amely már oly sok nagy író adta a japán irodalomnak. Az amerikai irodalom szakot végezte el. Már egyetemi éveitől is publikált verseket, meséket, elbeszéléseket és operalibrettókat. A *Retto* (Szigetcsoport) írói társulás tagja. 1972-73-ban részt vett a Nemzetközi íróprogram munkájában az amerikai Iowa Cityben, ahol kötetbe gyűjtötte a háború utáni japán költők jelentősebb alkotásait. Fő munkái: *Nodoka na kuvadete* (Csendes terv) 1962, *Te* (Kezek) 1970 (verseskötet), *Kaeru no gohóbi* (A béka jutalma) 1967, *Urikohime to Amandzsaku* (A szövőtündér és a szellem) 1968 (mesekönyvek), a *Kangaeró Tanta!* (Gondolkozz, Tanta!) 1960 (ifjúsági regény). Magyarul eddig *Szimmetrikus négykezes című versfüzére* olvasható. Az itt megjelent versek a *Sisú* (Összegyűjtött versek) 1996 című kötetéből valók.

Ban'ja Nacuisi (sz. 1955), eredeti neve Inui Maszajuki. A Hjógo tartományban lévő Aioiban született. Első haikuit tizennégy éves korában publikálta, egy avangárd haiku folyóiratban. 1981-ben francia irodalom szakot végzett a Tokiói egyetemen. Jelenleg a Medzsi egyetemen tanít. 1996-tól 1998-ig Párizsban volt vendégprofesszor. Az egyik legjelentősebb japán haikuköltő, aki szabad haikukat ír, feloldva a műfajt a klasszikus kötöttségek alól. Haikuit maga fordítja angolra. Haikuról szóló esszéi is jelentősek. A Modern Haiku Társaság igazgatója. A *Gin'ju* című haikufolyóirat szerkesztője és kiadója. Jelentősebb kötetei: *Dzsintai Opera* (1990), *Csikjú Dzsunrei* (1998). A *Future Waterfall: 100 Haiku from the Japanese* (1999) című angol és japán kétnyelvű kiadvány szerkesztője.